

ETELÄ-SUOMEN
SOSIAALIALAN
OSAAMISKESKUS

KOKOUSHUISTIO 3/2006

Sosiaalialan kehittämishankkeen Etelä-Suomen alueellinen johtoryhmä

Aika: Keskiviikko 13.12.2006 klo 12.00

Paikka: Ravintola Pääposti, Iso neuvotteluhuone, Helsinki
(Kokouksen aluksi nautittiin lounas kokoustilassa)

Läsnä: Yliluoma Arja (pj)
Aarva Kim
Andersson Maria
Hynninen-Joensivu Eija
Matikka Leena
Merikallio Jussi
Nyholm Per-Stefan
Rauhala Pirkko-Liisa

ESO:
Seppänen Marjaana
Salmi Merja
Nousiainen Kirsi
Soine-Rajanummi Seppo
Nieminen Anna
Hornborg Johanna (siht.)

Vierailijana
Lähteinen Martti, STM

Käsitellyt asiat:

1. Kokouksen avaus, osallistujat, työjärjestys ja edellisen kokouksen muistio

Varsinaisen puheenjohtaja Risto Kajasteen ollessa estyneenä osallistumaan kokoukseen, Marjaana Seppänen avasi kokouksen klo 12.20. Varapuheenjohtajaksi on nimetty Jukka Salminen (Järvenpää), joka on siirtynyt SOCCAn toimialueen piiriin. Länsi- ja Keski-Uudenmaan alueen edustajana puheenjohtajaksi Merja Salmi Sosiaalitaidosta ehdotti Arja Yliluomaa (Tuusula). Ehdotus hyväksyttiin ja kokouksen puheenjohtajana toimi Yliluoma.

Puheenjohtajan valinnan jälkeen todettiin kokouksen osallistujat ja hyväksyttiin edellisen kokouksen muistio.

2. Kunta- ja palvelurakennemuutostukseen liittyvä STM:n selonteko

Sosiaali- ja terveysministeriön edustaja Martti Lähteinen kävi läpi kunta- ja palvelurakennemuutostukseen liittyviä pinnalla olevia asioita sekä selvensi hieman missä PARAS-hankkeessa ollaan tällä hetkellä menossa oman alustuksensa ja kokouksessa esille tulleiden muiden kysymysten pohjalta.

Rakennemuutostukseen liittyvän puitelain voimaantulo näyttää siirtyvän vuoden 2007 helmikuun alkuun. Samalla lain käyttöönottoon liittyvää määräaikaa siirrettäneen kesäkuun lopusta elokuun loppuun. Puitelaissa määritellään hankkeen vähimmäistavoitteet, mutta siihen ei juuri sisälly kuntiin kohdistuvia velvoitteita, paitsi velvoite tehdä suunnitelma hankkeiden vähimmäistavoitteiden saavuttamiseksi. PARAS-hankkeessa pallo jää siis hyvin pitkälti kunnille. Sosiaalitoimi on tarkoitus huomioida puitelaissa tasavertaisena terveydenhuollon kanssa, eli sosiaalihuoltoa ei voi ruveta pilkkomaan osiin.

Yhdistyminen on jo edennyt hyvin pitkälle sairaanhoitopiireissä. Hyvinvoinnin ja terveydenhuollon edistämisen lähtökohdana on ollut vaikuttaa esimerkiksi kustannusten hallintaan. Palveluiden siirtyessä yhä laajemmin sairaanhoitopiireihin kuntien kosketuspinta-ala tuotettaviin palveluihin ohenee. Tällöin yhdeksi suurimmaksi haasteeksi nousee kysymys siitä, kuinka kuntien laaja hyvinvointivastuu on mahdollista turvata uudessa toimintamallissa.

Uudistus antaa kuitenkin myös mahdollisuuksia sosiaali- ja terveysalalle. Toteutettava uudistus on vastaus siihen poliittiseen ja valtakunnalliseen paineeseen, joka kuntakentässä on viime vuosien aikana ollut havaittavissa. Uudistuksen myötä esimerkiksi väestöpohja palvelujen kohderyhmässä laajenee, joten osaamisen, työnjaon sekä taloudellisen tasa-arvon turvaaminen mahdollistuu. Vaikka sosiaali- ja terveyshuoltoon muodostuu uudet kuntayhtymät, saavat kunnat kuitenkin valita omat yhteistyökumppaninsa ja kunnat voivat myös itsenäisesti päättää mitä tehtäviä (ja palveluita) perustettavien kuntayhtymien vastuulle siirretään. Palveluita ei siis ole välttämättä tarkoitus keskittää. Jo olemassa olevia toimijaorganisaatioita ei toki ole välttämättä tarpeen purkaa ja liittää perustettaviin kuntayhtymiin, mutta työjaosta tulee sopia avoimesti ja tehdä siitä mahdollisimman selkeä.

Valtakunnallisesti eri alueilla on suhtauduttu uudistuksiin hyvin kaksijakoisesti. Osassa alueista on aitoa intoa toteuttaa uutta mallia ja osassa alueista uudistuksen toteuttaminen on täysin pakonomaista.

STM on tehnyt PARAS-hankkeeseen liittyen voimakasta yhteistyötä Kuntaliiton kanssa. STM ja Kuntaliitto ovat muun muassa lähettämässä yhteisen kuntakirjeen, jonka tavoitteena on olla informatiivinen katsaus uudistukseen ja selvittää Kuntaliiton ja STM:n yhteiset poliittiset linjaukset. Kirjeessä tehtäneen myös kannanotto puitelain 5 § ja 6 §. Kirjeeseen laaditaan todennäköisesti myös palvelulistaukset, eli selvennys mitä kunnan tulee järjestää ja millaisella väestöpohjalla. Kirjeen tarkoitus on antaa kunnille alueellista ja valtakunnallista tukea hankkeen läpiviennissä ja se on tarkoitettu sekä kuntapäätäjille että kunnan yleisjohdolle.

PARAS-hanke tulee todennäköisesti vaikuttamaan myös alan yleiseen toimialakenttään sekä alueellisiin osaamiskeskuksiin. Hankejärjestelmä tulee mahdollisesti muuttumaan siten, että hankkeiden kokonaismäärää pyritään vähentämään, niistä pyritään saamaan huomattavasti

pidempikestoisia ja ne tulevat todennäköisesti olemaan vaikutusalueeltaan laajoja. Vaikka nämä ominaisuudet tulevat olemaan painopisteitä tulevissa hankkeissa, on osa rahoituksesta tarkoitus kuitenkin kohdistaa myös pienemmille hankkeille, joiden keskeisenä päämääränä on luoda innovaatioita.

Osaamiskeskusten asemasta jatkossa ei ole olemassa tiukkoja kannanottoja tai päätöksiä. Toiminnasta ei kuitenkaan haluta luopua, mutta osaamiskeskusten ja kuntayhtymien roolia tulee miettiä. Tässä suhteessa Versolla on hieman pilotin roolia suhteessa Päijät-Hämeen sosiaali- ja terveyshoitopiirin. Myös aluejakoon tulee jatkossa kiinnittää huomiota ja ESON:n kohdalta tulee esimerkiksi pohtia, onko nykymallin mukainen toiminta jatkossa tarpeellista.

Kokouksessa esitettiin Lähteiselle lisäksi muita aiheeseen liittyviä kysymyksiä.

Sosiaalialan koulutustilannetta ja STM:n ja OPM:n kantaa siihen pyydettiin selventämään sekä yleisesti että meneillään olevaan uudistukseen heijastaen. Lähteinen totesi, että yleisesti ottaen koulutuksessa ei ole menossa mitään erityistä, mutta sosiaalialan kehittämisohjelman puitelaisissa on osio, jossa käsitellään henkilöstön tehtävärakennetta. Todettiin myös, että aihealue vaatii jatkossa merkittäviä ponnisteluja.

Valtionosuuksien uudistamisessa on tavoitteena pidemmällä aikavälillä koota valtionosuuksien jako yhteen keskitettyyn ministeriöön. Sosiaali- ja terveysministeriö sekä Opetusministeriö kuitenkin vastustavat tätä muutosta voimakkaasti, sillä toteutuessaan uudistus hankaloittaa merkittävästi uudistusten toimeenpanoa. Kunnille muutoksesta ei ole välittömiä konkreettisia vaikutuksia.

Sosiaalipuolen tutkimustoiminta herätti kysymyksiä, eli onko olemassa siihen liittyvää suunnitelmaa ja millainen rooli esimerkiksi yliopistoilla ja korkeakouluilla on tutkimuksessa. Lähteinen totesi, että tällä saralla ei ole tiedossa suuria muutoksia, mutta jatkossakin osaamiskeskusten ja yliopistojen välinen suhde on säilytettävä. Toisaalta myös osaamiskeskusten riippumattomuutta pidetään jatkossakin ensiarvoisen tärkeänä. Pohdinnan arvoista olisi myös osaamiskeskustoiminnan tyyppisen toiminnan laajentaminen perusterveydenhuollon tutkimukseen.

Keskustelussa tuli esille, että STM:n ja Kuntaliiton tulisi ottaa uudistuksien eteenpäinviemisissä tiukempi kanta ja voimakkaampi ohjeistus kuntiin päin, jotta kaikki saataisiin mukaan asioiden järjestämiseen. Lähteinen totesi voimakkaan ohjeistuksen soveltamisen hankalaksi, sillä laissa kunnille on annettu itsehallinto, jota myös pidetään merkittävänä. Täten ohjeistus voi olla ainoastaan viitteellistä ja varsinainen vastuu asioista on kunnilla itsellään.

Lopuksi kysyttiin vielä, tuleeko tulevassa hallitusohjelmassa lisärahaa sosiaalityöhön liittyen. Mitään varmaa tietoahan ei asiasta vielä ole, mutta mahdollisesti PARAS-hankkeeseen liittyvää rahoitusta lisätään ja rahoitusta suunnataan myös syrjäytymisen ehkäisyyn sekä lapsiin ja nuoriin.

3. Lasten ja nuorten hyvinvointiselvitys sekä kehittämisehdotukset

Kokouksessa jaettiin kaikille osallistujille tiivistelmä tehdystä selvityksestä, kokouksessa myös kiersi täydellinen selvitys, joka sovittiin liitettäväksi kokousmuistion liitteeksi kaikille ESO:n aluejohtoryhmän jäsenille.

Anna Niemelä kertoi aluksi selvityksen taustasta. Selvityksen tarkoitus on kaksijakoinen. Ensinnäkin tarkoitus oli selvittää millaista tietoa on lasten ja nuorten hyvinvoinnista saatavilla tällä hetkellä ja toisaalta millaiselle tiedolle olisi jatkossa tarvetta. Jo saatavilla olevaa tietoa selvitettiin kirjallisuuskatsauksen avulla, ja kehittämisehdotuksia mietittiin selvitetyn tiedon perusteella.

Tutkimuksen pääpaino oli alle 12-vuotiaissa lapsissa. Selvitykseen otettiin mukaan hyvin erilaisia selvityksiä, kuten tilastoja ja indikaattoreita, haastattelututkimuksia, lapsiperheistä toteutettuja tutkimuksia sekä osaamiskeskusalueilla olevien kuntien selvityksiä. Selvityksestä huomattiin myönteisenä seikkana se, että tutkimusta on tehty ja tilastotietoa aiheesta on kertynyt. Huomattavissa kuitenkin oli, että tutkimusta on painotettu lapsia enemmän nuoriin, jolloin esimerkiksi alakoulussa ja kotihoidossa olevista lapsista ei juuri ole olemassa tutkimustietoa.

Anna Niemelän tekemän selvityksen pohjalta Lasten- ja nuorten hyvinvointiryhmä (jäsenenä dosentti, erikoistutkija Ullamaija Seppälä SOCCAsta, erikoissuunnittelija Pia Mäkeläinen Sosiaalitaidosta, projektipäällikkö Seppo Soine-Rajanummi Versosta sekä raportin kirjoittaja, suunnittelija Anna Niemelä Versosta) pohti yhdessä jatkotoimenpiteitä selvityksestä tehtyjen johtopäätösten avulla. Seppo Soine-Rajanummi esitteli ryhmän tekemiä päätelmiä. Jatkossa tärkeänä pidettäviä tutkimuksen ja kehittämisen painopisteitä ovat etenkin seuraavat kolme osa-alueita

- 1) Tutkimusten kohdistaminen alakoululaisten arkeen. Tärkeitä tutkimuskohteita ovat esimerkiksi lapsi-vanhempi-suhteet, kaverisuhteet, lapsen eri yhteisöstä saama sosiaalinen tuki sekä yksinäisyyden kokeminen. Näistä aiheista tutkimustietoa voidaan hankkia esimerkiksi kyselytutkimuksilla.
- 2) Maahanmuuttajalasten ääntä tulisi saada enemmän kuuluviin. Työryhmä esittääkin Etelä-Suomen alueelle tutkimusta, jossa lähdettäisiin liikkeelle maahanmuuttajalasten elämänolosuhteiden nykytilan kartoituksesta. Tavoitteena on monikulttuurisen tiedon lisääminen ja palveluketjun paraneminen.
- 3) Lapsen kokemukset perheen kriisitilanteissa lapsen omasta näkökulmasta, etenkin tiedon syventäminen huolto- ja tapaamisriidoissa. Tutkimuksen painopisteenä tulisi olla lapsen omat kokemukset.

Työryhmä esittää näiden kolmen osa-alueen lisäksi muutamia yleisempiä suuntaviivoja lasten ja nuorten hyvinvointia koskevan tiedontuottamisen lisäämiseksi. Suuntaviivoja ovat:

- Tieto lasten pahoinvoinnista (erityisesti lapsen oman äänen) tulisi kulkeutua entistä paremmin poliittisille päätöksentekijöille. Lapsen kokemuksia hyvinvoinnistaan ja sen esteistä tulisi selvittää esimerkiksi lasten vaikutuskanavia ja lasten kuulemistapoja kehittämällä.
- Lasten kasvatusta ja sopivien rajojen asettamista olisi tärkeää tarkastella perheiden arkisten käytäntöjen tasolla ja avata aihetta lapsen näkökulmasta. Kasvatuskäytäntöjä olisi mahdollista tutkia esimerkiksi kahden pilottiryhmän avulla, joissa toisessa on lastensuojeluperheitä ja toisessa ns. tavallisia perheitä.
- Lasten osallisuutta tutkiessa lasten osuus tulisi laajentaa koskemaan tutkimusprosessia, eli lapset voitaisiin ottaa mukaan tutkimaan ja tulkitsemaan tietoa.
- Lasten hyvinvointiin liittyviä tarpeita tulisi rakentaa joustavammin, lähtien lapsen todellisesta tarpeesta.

- Vauvaikäiset lapset ovat nyt näkymättömissä hyvinvointia koskevassa tutkimustiedossa, tätä aihe-alueen jatkokehitystä olisi syytä pohtia
- Pelkkä tiedon tuottaminen ei riitä, jatkossa tulisi tarkastella myös lasten ja nuorten hyvinvointia koskevan tutkimustiedon vaikuttavuutta ja koordinoitumista yhteen sekä pyrkiä laajempaan yhteistyöhön eri tutkimusten ja kehittämishankkeiden kesken.

Selvitykseen liittyvässä keskustelussa tuli esille, että lapsinäkökulman esiintuomista pidettiin erittäin positiivisena ja selvityksen pohjalta pohdittuja jatkokehitysideoita erittäin hyvinä. Todettiin, että ESON merkitys korostuu juuri tällaisen työn kautta, kun selvitystyössä hyödynnetään monipuolista tieteellistä tietämystä. Lisäksi monipuolisen alueellisen tietämyksen hyödyntämiseksi projektia on syytä jatkossakin pitää ESON yhteisenä. Lasten tilanteen selvityksiä pidetään myös kunnissa tärkeinä, ja siihen suunnataan resursseja esimerkiksi Porvoossa.

Jatkon suhteen esitettiin myös toiveena, että vaikka puutteet saatavissa olevassa tiedossa on tärkeää tietää, ne eivät yksin riitä, vaan kehittämiseen tarvitaan myös tietoa hyvinvointia tukevasta toimesta. Myös terveydenhuollon näkökulmaa toivottiin tuotavan voimakkaammin esiin.

Toisaalta pidettiin ongelmallisena tiedon tulvaa, eli tulisi vielä miettiä kuinka olemassa oleva tieto saataisiin käytännön tasolle ja esimerkiksi ohjeistukseksi kunnallisille päättäjille. Osaamiskeskuksille heitettiin haasteena luoda operoitavissa olevaa tietoa. Todettiin, että osaamiskeskuksien ja yliopistojen kannattaa tehdä yhteistyötä kuntien kanssa ja hyödyntää niissä tehtyjä selvityksiä. Osaamiskeskuksilla olisi täten merkittävä rooli muokatessa tutkimuksia käytettävyyden tasolle. Osaamiskeskusten haasteena tosin on, että niillä ei ole käytettävissä erillistä tutkimusrahoitusta, mikä rajoittaa mahdollisuuksia tutkimustoimintaan. Tässä asiassa olisikin askel eteenpäin, mikäli tätä tutkimusta voidaan syventää ja konkretisoida aluejohtoryhmän rahoituksella. Pohdittiin myös mahdollisuutta, että osaamiskeskusten ja yliopiston yhteiseen hankkeeseen haettaisiin Akatemian rahoitusta. Pirkko-Liisa Rauhala Helsingin yliopistosta ei pitänyt asiaa mahdottomana, muodostettava konsortio vaatii vain merkittävästi voimavaroja sekä selkeän suunnitelman. Lasten ja nuorten hyvinvointiselvityksen syventämistä ajatellen akatemiarahoitusta voitaisiin hakea työryhmän laatiman ehdotuksen pohjalta. Rahoituksen saamiseksi tarvitaan kansainvälinen näkökulma, joka tässä tutkimuksessa on maahanmuuttajissa.

Päätettiin, että työryhmä jatkaa samalla kokoonpanolla muiden kuin Anna Niemelän osalta, joka siirtyy vuoden alusta muihin tehtäviin. Työryhmän vetovastuu siirtyy Versolta Sosiaalitaldolle ESON koordinaatiovastuun mukaisesti. Ryhmä laatii seuraavaan aluejohtoryhmän kokoukseen ehdotuksen, kuinka jatkossa aiheesta edetään. Ryhmän kokoonkutsujana toimii Merja Salmi, Sosiaalitalo.

4. Etelä-Suomen sosiaalialan osaamiskeskuksen vuoden 2007 toimintasuunnitelman esittely (toimintasuunnitelma täydentyy vielä yksittäisten kuntakohtaisten hankkeiden osalta)

Kokouksessa esiteltiin viimeinen kansallisen kokouksen kehittämishankkeen toimintaohjelma, jonka laatimisen yhteydessä toteutettiin myös arviointia. Arvioinnin osalta todettiin, että toimintaohjelman merkitys osaamiskeskuksille on varsinaisessa laadinnassa, mutta toimintaohjelma on osaamiskeskusten näkökulmasta myös selkiyttänyt rakennetta sekä juurruttanut

yhteistyötä.

Jokainen osaamiskeskus esitteli kokouksessa oman osuutensa toimintasuunnitelmasta lyhyesti.

Marjaana Seppänen totesi Verson osalta, että keskeisintä on ollut toimintaympäristön muutos, eli Itä-Uudenmaan sosiaali- ja terveystalueselvitys Itä-Uudellamaalla ja Sosiaali- ja terveystaluespiiri Päijät-Hämeessä. Päijät-Hämeessä toiminta ESON osalta on tällä hetkellä hieman hajonnut, kun voimavarat suunnataan pääasiallisesti Sosiaali- ja terveystaluespiiriin. Keskustelua on kuitenkin käyty. Verson alueella ei hankkeissa ole ollut kehittämisyksiköitä, joten niiden kehittämiseen suunnataan nyt voimavaroja. Sosiaalityön kysymys on myös nostettu ajankohtaiseksi, pohdintaa sen osalta on tehty sekä Päijät-Hämeessä että Itä-Uudellamaalla. Päijät-Hämeessä suunnitellaan aiheen tiimoilta hanketta.

Merja Salmi kertoi, että Sosiaalityöissä on työllistäneet etenkin muutamat suuremmat hankkeet, jotka päättyvät ensi vuonna. Kehittämisyksiköt on nähty voimavarana ja verkostoituminen on ollut merkittävää. Kehittämisyksikkösuunnitelmia on Sosiaalityön alueella ollut muun muassa lapsuuden hyvinvoinnin kehittämisyksikkö. Merkittävänä asiana pidetään sosiaalityötoiminnan kehittämistä.

Kahtena suurena kehittämialueena pidetään 1) Oman tietoperustan vahvistaminen. Tähän liittyen on laadittu selvitys "Länsi- ja Keski-Uusimaa tilastojen valossa", jota on tarkoitus jatkossa laajentaa. 2) Vaikuttavuuden kehittämistä.

Salmi totesi, että joitakin kehittämishankkeita toimintaohjelmasta vielä puuttuu, mutta niistä laitetaan tietoa erillisenä sähköpostitse.

Kirsi Nousiainen totesi, että SOCCAssa kehittämistyö on tärkeää kohdistaa tärkeiksi miellettyihin kehittämishankkeisiin pääkaupunkiseudulla. Näitä kohteita ovat toimeentulotuen saajat sekä lapset, joiden osuus pääkaupunkiseudulla on suuri muuhun maahan verrattuna. Nämä SOCCAn toiminnassa ennalta määrätyt painopistealueet ovat myös sopineet hyvin alueella tapahtuvaan yleiseen kehittämistyöhön.

Jatkossa myös SOCCAssa kehittämisyksiköt ovat merkittävässä asemassa kehittämistyössä. Kehittämisyksiköiden avulla pyritään muodostamaan seudullisia rakenteita ja korostamaan yhteisen kehittämisen merkitystä.

Jo nyt käynnissä olleisiin hankkeisiin (Monikulttuurinen varhaiskasvatus sekä Asunnottomien palveluiden kehittäminen) haetaan jatkorahoitusta kehittämisyksiköiden luomiseksi. Kehittämisyksiköitä on suunniteltu perustettavan myös Gerontologiseen sosiaalityöhön sekä Aikuisten palveluihin. Jatkorahoitusta haetaan vielä Varhaiskasvatukseen, jossa on edelleen kehittämistarpeita. Tulevaisuuden kehittämisteemaksi nousee myös Vammaisten palvelut, johon ollaan laatimassa hankesuunnitelmaa.

SOCCAn osalta toimintaohjelmassa oli myös voimakkaasti esillä osaamiskeskuksen toteuttama arviointi, jossa selvitettiin toteutettujen hankkeiden tavoitteiden toteutumista sekä tulosten juurruttamista. Tuloksista huomataan, että tavoitteiden toteutumisesta saatiin positiiviset tulokset, mutta juurruttaminen on vielä problemaattista.

Päätettiin pöytäkirjaan merkittäväksi tieto, että toimintasuunnitelma käsiteltiin kokouksessa.

5. Sosiaalialan kehittämishankkeen Etelä-Suomen alueellisen johtoryhmän puheenjohtajuuden sekä Etelä-Suomen sosiaalialan osaamiskeskuksen neuvottelukunnan vetovastuun siirtäminen Sosiaalitaidolle

Todettiin, että aiemmin sovitun työnjaon mukaisesti koordinoivastuu siirtyy vuodelle 2007 Päijät-Hämeen ja Itä-Uudenmaan sosiaalialan osaamiskeskus Versolta Sosiaalitaidolle.

Merja Salmi Sosiaalitaidosta ilmoitti kokoonpanoon tulevat seuraavat muutokset

- Aluefoorumin puheenjohtajana tulee toimimaan Arja Yliluoma
- Aluefoorumin sihteerinä tulee toimimaan Sosiaalitaidon toimistonhoitaja

Päätettiin, että puheenjohtajuuden siirto Versolta Sosiaalitaidolle sekä kokoonpanoon tulevat muutokset merkitään tiedoksi pöytäkirjaan.

Sosiaalitaidon hallitus nimesi 14.12.2006 Keski-Uudenmaan kuntien edustajaksi sosiaalialan kehittämishankkeen Etelä-Suomen aluejohtoryhmään Arja Yliluoman, Tuusulan kunnasta. Samalla Arja Yliluoma toimii aluejohtoryhmän puheenjohtajana vuoden 2007.

6. Vuoden 2007 kokousaikataulun laatiminen

Kokouksessa hyväksyttiin Merja Salmen ehdottamat kokousajankohdat vuodelle 2007:

- 1. Kokous** pidetään keskiviikkona **25.4.2007 klo 12-14**. Kokouksessa on tarkoitus käsitellä rahoituspäätöksiä ja toimintamäärärahaa sekä kuulla ehdotus Lasten ja nuorten hyvinvoinnista tehtävästä jatkoselvityksestä
- 2. Kokous** pidetään perjantaina **12.10.2007 klo 12-15**. Kokous on arviointikokous, jonka ajankohta saattaa vielä vaihtua ministeriön päätösten mukaan.

7. Muut asiat

Arja Yliluoma totesi, että TATOn kuulemistilaisuudessa on tärkeää nostaa esiin se, että kuntien kehittämistyössä tulee varmistaa kehittäjien vertaistuen mahdollisuudet uudessa toimintamallissa. Kunnissa ei ole mahdollisuutta luoda kehittäjäverkostoja kehittämistyön tueksi, siksi esim. osaamiskeskusten ylläpitämä verkostotuki on tärkeä.

8. Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 14.20.